

В океані рідного народу
Відкривай духовні острови!
Василь Симоненко

I. С. СМІЯН

**UBI RERUM TESTIMONIA ADSUNT,
QUID OPUS EST VERBIS?**

**Де справа сама за себе говорить,
навіщо слова? (Цицерон)**

На високу вежу можна піднятися
лише гвинтовими сходами.

Френсіс Бекон

Тернопіль
2010

*Висловлюйте подяку і
допомагайте тим, хто до-
поміг вам.*

Джон М. Темплтон

Можна й так сказати, як це зазначено в назві.
Але ж усе-таки ювілей! Я б усі ювілеї розпочинав
зі слів про ту святу людину, яка дала життя кож-
ному з нас, у тому числі й ювіляру, — про маму,
про

МАМИНЕ СЕРЦЕ

(слова В. Крищенко, музика Г. Татарченка)

Із хати рідної, із дому
Давно пішов я у світи...
Знов мама в образі святому
Зове навідатись, прийти.

Приспів:

Роки минають за роками —
Їх не спинити, не догнать...
Але вертаймось ми завжди до мами.
Хай буде рідне серце з нами,
Як промінь радості, як Божа благодать.

Матуся до грудей притисне —
І відлетить жура як дим...

І знов повернеться дитинство,

І знов я стану молодим.

Приспів.

Бути президентом асоціації педіатрів України, та ще й успадкувати цю посаду від всесвітньо відомої людини, академіка України і Росії, професора Лук'янової Олени Михайлівни, — надзвичайно велика честь для Юрія Геннадійовича Антипкіна, академіка АМН України, заслуженого діяча науки і техніки, професора. І не лише честь, а й відповідальність за долю педіатричної служби України, за долю кожного педіатра. Педіатра, який визначає долю, а точніше, здоров'я і життя більшості новонароджених, більшості людей нашого суспільства. Яка це відповідальність! Неосяжна і глибинна! Адже педіатр — це особлива професія, представник якої свято пильнує закон: «Менше думайте про те, що можете отримати, і більше — про те, що можете дати, і ваше життя набуде такого блиску, про який ви і мріяти не могли» (Джон М. Темплтон).

Педіатр перебуває в постійній турботі про дитину, про дітей, а тому все, що ми говоримо про маму, значною мірою стосується й дитячого лікаря, «мами» численних малюків. Ось чому свято, побожно та шанобливо звучить

ПІСНЯ ПРО МАМУ

Найдорожча всім нам мати любя, рідна
Кожен пам'ятає це святе ім'я,
Як вона росила, як вона любила —
Я за тебе, мамо, згадую щодня.

Дорога, матусенько, ти завжди молилась,
Ти благала Господа часто уночі,
Щоб були ми чесними, щоб добро творили,
Виростали в злагоді, з Богом у душі.

Мамо моя мила, о як ти любила!
Силою любові ти долала зло.
Пригортала ніжно, всіх нас голубила,
Вчила всім прощати, дарувать тепло.

Мати моя любя. Ти не раз терпіла,
Ти за всіх терпіла голод і нужду.

Укріпляла в відчаї, хрест важкий зносила,
Помагала словом, порадою в житті.

Мати моя рідна, голову схиляю
Щиро я у Господа кожний день молю,
Щоб благословив тебе ласкою своєю
Дав здоров'я, радості за тебе я прошу.

З «Релігійних пісень» — «Небесній Матері»

А ще Юрій Геннадійович Антипкін — директор науково-дослідного інституту (НДІ) педіатрії, акушерства і гінекології АМН України, який також дістався йому в науковий спадок від Олени Михайлівни. НДІ, головний НДІ в педіатрії, який визначає напрям і обсяг наукових досліджень в Україні. Його співробітники розглядають та затверджують плани майбутніх наукових досліджень, у стінах цього інституту захищають докторські та кандидатські дисертації з педіатрії, цей інститут є головним консультантом Міністерства охорони здоров'я та АМН України... Не лише директор, а й усі співробітники цього інституту повинні завжди пам'ятати, що «Наука має бути найбільш піднесеним втіленням вітчизни, адже з

усіх народів першим буде завжди той, хто визначає інші в галузі думки й розумової діяльності» (Л. Пастер). Як це важко! Якою необхідно бути потужною людиною, щоб погодитись узяти цей тягар на себе!

Мої стосунки з керівництвом та співробітниками цього НДІ були тривалими (протягом десятиліть), плідними та наповненими творчим ентузіазмом. І мені часом здавалось, що я є активним членом колективу цього НДІ. А сьогодні, на жаль, моє марево видніє

НАД МОРЕМ

Котяться хвилі і грають,
Сиплють на берег піски,
Ледве пісні проспівують.
Чуєш — шепочуть казки.

Ранок і день пролетіли,
Ось уже й ніч настає,
Я ж усе марю, що хвилі
Викинуть щастя моє.

Олександр Олесь

Що ж, я буду завершувати своє послання тим, що академік Лук'янова Олена Михайлівна була і залишається вихователем і годувальницею не лише Юрія Геннадійовича, а й кожного працівника НДІ педіатрії, акушерства і гінекології АМН України. Адже «Між годувальницею, яка живить своїм молоком, і наставником, який живить своїм розумом, велика схожість. Нерідко вихователь дорожчий за рідного батька, так само як годувальниця вища за рідну матір» (В. Гюго).

Ну що ж, Юрію Геннадійовичу...

До свиданья, друг мой, до свиданья.

Милый мой, ты у меня в груди.

Предназначенное расставанье

Обещает встречу впереди.

До свиданья, друг мой, без руки, без слова,

Не грусти и не печаль бровей, —

В этой жизни умирать не ново,

Но и жить, конечно, не новей.

Сергей Есенин